

Minu raamatukogu

Raamatukogu - koht, kuhu ma eales ei osanud arvata, et lähen oma vaba aega veetma, et ära joosta oma probleemidest. Mitte ainult koht, vaid hoopis teine maailm. Ise ma väga palju raamatukogudes ei käi, aga tõin hoopis raamatukogu endale koju magamistuppa. Seal on minu miniraamatukogu, kuhu peale kooli jooksen elevusega, et lugeda oma raamatuid, mis on seisnud riiulil ja kogunud tolmu mind oodates. Nimetaksin seda miniloovuseraamatukoguks, kuna ma ainult ei loe seal, vaid tegelen ka muude inspiratsiooni vajavate tegevustega.

Raamatu lugemise hullus hakkas peale aasta aega tagasi karantiinis. Nägin internetis, kuidas inimesed soovivad erinevaid raamatuid ja kui head ning uskumatud need on. Olin pikemat aega otsinud edale hobi, mis sisustaks mu aega. Tulin otsusele tellida paar raamatut ja anda võimaluse nendele. Alustasin kohe raamatuga, millel oli veel lisaks neli osa. Esimeseks seikluseks oli noorte fantaasiaraamat, kuna tean, et see žanr mind huvitab. Umbes 30 minuti möödudes ei suutnud ma raamatut käest ära panna ja unustasin oma kohustused ning ainult lugesin. Magamine jäi ka tagaplaanile. Iga vaba hetk, mis mul oli, ma lugesin ja lugesin. Isoleerisin ennast tuppa ja välja sealt ei tulnud. Ema hakkas juba oma jutuga peale, kuidas ma üldse ei veeda perega aega ja ainult istun enda toas. Sellegipoolest ma jätkasin samas vaimus ja ainuke asi, mida ma päevas ootas, oli muidugi oma kallite raamatute lugemine. Lisaks meeldib mulle markeerida ära oma lemmikud kohad ja pärast hiljem uuesti neid läbi lugeda.

Nii oligi kuu aega möödunud ja 5 raamatut loetud. Minu jaoks oli see šokeeriv, kuna ei oleks suutnud uskuda, et minust saab raamatulugeja friik. Küll aga pean tunnustama, et need raamatud on inglise keeles ja eelistan ka nii. Muidugi on mul kodus eestikeelseid raamatuid, mida olen läbi lugenud, aga välismaa autoritel on alati suur koht minu südames.

Mul on isegi tehtud telefonis raamatute nimekiri, mida tahan elu jooksul läbi lugeda. Ütlen kohe ausalt, et neid on umbes üle 70 raamatu ning pluss osadel on mitu osa. Ma olen endas kindel, et loen need paari aasta jooksul läbi. Lootused on väga suured.

Vahepeal unustasin ennast täitsa ära ja teistega sotsialiseerumine muutus probleemiks. Suve lõpuks unustasin oma raamatuhulluse ja miniraamatukogu ära, kuna minu eesmärk oli rohkem hakata sotsialiseeruma ja välja tulla oma fantaasia raamatutest päris maailma. See ei olnud nii lilleline ja täis romantikat, aga midagi ei olnud parata. Tuli ise tuua fantaasiamaailm oma igapäeva elu maailma. Poole aasta möödudes lugesin ainult kohustuslikku kirjandust, aga enda

soovid unustasin ära. Veebruari lõpuks tekkis suur igatsus oma raamatute järele ja iga kord kui koolist koju jõudsin, vaatasin, kui palju mu raamatud olid tolmu kogunud.

Kuna sotsialiseerumisega oli asi korras, siis otsustasin minna raamatupoodi ja osta endale kaks raamatut, millega alustan uuesti puhtalt lehelt. Seekord andsin oma sõpradele teada, et kui ma kaon paariks tunniks või terveks päevaks ära, siis ma olen oma magamistoas ning loen raamatuid. Ma unustasin ära ka, millist rõõmu ja vabadust nende lugemine mulle toob. Kahjuks ei ole mul nii palju aega lugeda, aga õhtuti proovin leida vähemalt tunnikese enne magama minekut.

Raamatute lugemine annab mulle võimaluse sukelduda teise maailma ja olla peategelane ning kujutada ette peategelase elu enda peas. See annab ka mulle võimaluse unustada enda mõtted ja mured, isegi kui see on ainult korraks. Mulle ei piisa sellest maailmast, kus ma elan, seega on mul võimalus minna teise. Raamatud annavad mulle ka elu õppetunde. Näen, mis valesid otsuseid tegelased teevad, seega proovin ise neid vältida enda elus. Lisaks toovad raamatud mulle rohkem loovust ja täiendavad nii mind kui ka minu iseloomu.

Peale kooli ma ei jõua ära oodata, kui ma jõuan koju, avan oma ukse magamistuppa ja vastu vaatab minu isiklik raamatukogu, mis aina rohkem suureneb iga kuuga. Teiste raamatukogude külastamine toob ka alati mulle hea tuju, aga enda magamistoa raamatukogu ei ületa ükski neist. Minu raamatukogu on väike, aga see on alles algus..

Selle jutu lõpetan oma lemmiku tsitaadiga oma lemmikust raamatust : „Tähistame inimesi, kes vaatavad õhtusel ajal taevas tähti ja soovivad soove, ning tähti, kes kuulavad meie soove, ja soovivad, mis täituvad”.

Elis Kesküla

11. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium